

15 ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ ΑΞΙΟΘΕΑΣ
χρόνια πολιτισμού
ΙΟΥΝΙΟΣ-ΙΟΥΛΙΟΣ 2012

*στην γκρεμισμένη ντως φωλιά επάνω κελαηδούνε
γι' αυτό ζηλεύω τα πουλιά, όχι γιατί πετούνε*

ΨΑΡΑΝΤΩΝΗΣ

Η Αξιοθέα γιορτάζει φέτος τα δεκαπεντάχρονά της ως Πολιτιστικό Κέντρο του Πανεπιστημίου Κύπρου. Τα γιορτάζει έχοντας μια νέα όψη, πιο δυναμική και πιο λειτουργική, η οποία όμως δεν παραβιάζει το αίσθημα που το κοινό μας συνήθισε να έχει μπαίνοντας σ' αυτόν το χώρο. Το ανεπανάληπτο ζεστό και οικείο αίσθημα που δημιουργεί η εσωτερική αυλή του ιστορικού αυτού κτηρίου στην πιο ιστορική συνοικία της Λευκωσίας.

Μπαίνοντας στην Αξιοθέα, ο ευαισθητοποιημένος θεατής θα διαπιστώσει ότι το νέο ξύλινο μονοπάτι που ξεκινά από την είσοδο και κινείται περιμετρικά της εξέδρας θυμίζει μονοπάτι σε δάσος ή μικρή αποβάθρα σε παραδοσιακό λιμανάκι όπου οι βαρκάρηδες φυλάσσουν τα πλεύόμενά τους. Έτσι ο θεατής βρίσκεται, πριν ακόμα ξεκινήσουν τα δρώμενα, μέσα σ' ένα ταξίδι, μια περιδιάβαση που αν το θελήσουν οι Θεοί που κυβερνούν τους μυστικούς δρόμους της Τέχνης, μπορεί να εξελιχθεί σε μια μοναδική εμπειρία. Το ξύλινο μονοπάτι δεν προσφέρει μόνο μια πιο άνετη και πιο ασφαλή πρόσβαση, δίνει ταυτόχρονα το έναυσμα για μια φυγή σ' έναν άλλο κόσμο, σ' ένα άλλο επίπεδο, αυτό της αισθητικής που κυβερνούσε όσους είχαν το προνόμιο να ζουν μέσα σε τέτοιες αυλές, σε τέτοια σπίτια. Με κήπους μαγικούς με λογής δέντρα και λουλούδια, με λογής πουλιά. Γι' αυτό μείναμε απ' την αρχή περιδεείς μπροστά στην τέχνη και τη μαστοριά των παλαιών κτιστάδων, αρχιτεκτόνων, οικοδόμων, ξυλουργών, σιδεράδων, οι οποίοι φαίνεται πως νήστευαν πρώτα, έκαναν την προσευχή τους και ύστερα έπιαναν τα εργαλεία, που τότε ήσαν αληθινές προεκτάσεις των χεριών τους και άγγιζαν με σεβασμό τα υλικά του τόπου. Την πέτρα, το ξύλο, το πλιθάρι, το κεραμίδι, το χαλκό και το σίδηρο, το γυαλί και το καλάι.

Ευτυχίσαμε να έχουμε τέτοιες φιλοσοφίας μαστόρους. Τόσο τους παλαιότερους που συμπαραστάθηκαν στον Γλαύκο Παπαδούρη κατά την πρώτη ιστορική ανασύσταση του μισορειπωμένου κτηρίου, όσο και αυτούς που ζήσαμε μαζί τους τελευταίους πέντε μήνες που (σύμπτωση;) έβρεχε συνεχώς, κάνοντας το έργο δύσκολο, αλλά δίνοντας την εντύπωση πως η Αξιοθέα ήταν ένα παλιό πλεούμενο, ένα παλιό ξύλινο καράβι, σταθμευμένο στον ταρσανά, μισό μες στο νερό μισό στη γη και οι μαστόροι το πάλευαν απ' όλες τις σκοπιές: το καλαφάτιζαν, το έτριβαν, το έβαφαν, το ενδυνάμωναν και το ετοιμάζαν για πολλά πολλά ακόμη ταξίδια.

Και ήταν τότε που είδαμε το θαύμα, να συνοδεύει όλους αυτούς τους μαστόρους. Είδαμε τα πουλιά του Αρχοντικού, όσα έμειναν επάνω στις γκρεμισμένες τους φωλιές, να κρατούν το ρυθμό του έργου με τον κελαηδισμό τους. Αυτούς τους μαστόρους, παλιούς και νέους, θα θέλαμε να τους σφίξουμε το χέρι και να τους ευχαριστήσουμε έναν έναν. Ας γράψουμε εδώ κάποια ονόματα που εκπροσωπούν το σύνολο. Πρώτα, αυτοί που δεν βρίσκονται πια μαζί μας: ο Κάρολος, ο μάστρε-Μαρκουλλής και ο Χριστοφής Θεοδούλου, που στάθηκαν στο πλευρό του Γλαύκου Παπαδούρη το 1986 όταν έγινε η πρώτη αναστήλωση του μνημείου. Αλλά και αυτοί που εργάστηκαν και κοπίασαν τους τελευταίους πέντε μήνες: ο Χάρης, ο Στέλιος, ο Ρουσιάς, ο Γιώργος, ο Παντελής, ο Σπύρος...

Ευχαριστούμε επίσης τις Τεχνικές Υπηρεσίες του Πανεπιστημίου Κύπρου και την Πολυτία Αρμός που πίστεψαν σε αυτό το έργο και το υποστήριξαν με γνώση και καλή πίστη, είδος που έχει αρχίσει να χάνεται και που το έχουν μόνο όσοι προσεγγίζουν τη δουλειά τους ως λειτουργήμα.

*

Μπαίνοντας στην Αξιοθέα, ο γνώριμος θεατής θα διαπιστώσει ότι η ξενική φοινικιά που στεκόταν στην είσοδο, εκείνη που είχε έρθει από

ξένο τόπο, που δεν ψήλωνε, μόνο χόντραινε και φούντωνε αστόχαστα κόβοντας τη θέα προς το ιστορικό κτήριο, έφυγε με τις ευχές μας και έτσι στον θεατή ανοίχτηκε όλη η ομορφιά της Αξιοθέας.

Η μία και μόνη φοινικιά που μας απέμεινε, η τοπική, η αυθεντική Κυπραία φοινικιά, αναδύεται τώρα, αδιαφιλονίκητη Βασιλίσα της Αξιοθέας, μέσα από τα ξύλα της νέας μας εξέδρας, τα οποία ήρθαν από την περιοχή που αρδεύει ένα από τα μεγαλύτερα ποτάμια της υψηλίου, ο Αμαζόνιος. Βλέποντάς την να υψώνεται στο Λουλακί ουρανό της Λευκωσίας ένα απόβραδο, όταν τα εργαλεία των μαστόρων είχαν σιγάσει και ακούγονταν μόνο τα πουλιά σ' εκείνο τον ύστατο κελαηδισμό προτού τζοιτάσουν, θυμήθηκα αυτό που είχα γράψει πέρσι: πως σκέφτομαι την Αξιοθέα σαν ένα μυθικό ποτάμι δίπλα στη νεκρή ζώνη, ένα ποτάμι ζωντανό που ρέει δίπλα στον σκοτωμένο Πεδιαίο, αυτόν τον παλαιό θεό. Ένα ποτάμι που κοιμάται το χειμώνα κι όταν έρχονται οι μήνες του καλοκαιριού και του φθινοπώρου ξυπνά κι ανθίζει φέρνοντας πουλιά και χρώματα και μυρωδιές. Σύμπτωση πάλι; Μάλλον όχι. Σίγουρα κάτι άλλο, πολύ κοντά σ' αυτό που είπε ο Κώστας Μόντης, ο κατά τον Γ. Π. Σαββίδη «πιο σωκρατικός ποιητής που γέννησε ο νέος Ελληνισμός»:

«Έχουν ούλλα τον λόνον τους, ούλλα 'λ' λοαρκασμένα».

Και τώρα μόνο σκέφτομαι πόσο κοντά στη φιλοσοφική σκέψη και στην ιστορική αίσθηση του Μαχαίρα είναι η γνωμική φράση του Μόντη, φτάνει να θυμηθούμε εδώ και να κλείσουμε με μια αποφθεγματική φράση του μεσαιωνικού μας χρονικογράφου, γεμάτη όμως ελπίδα και αισιοδοξία (πράγματα που τα χρειαζόμαστε όσο ποτέ):

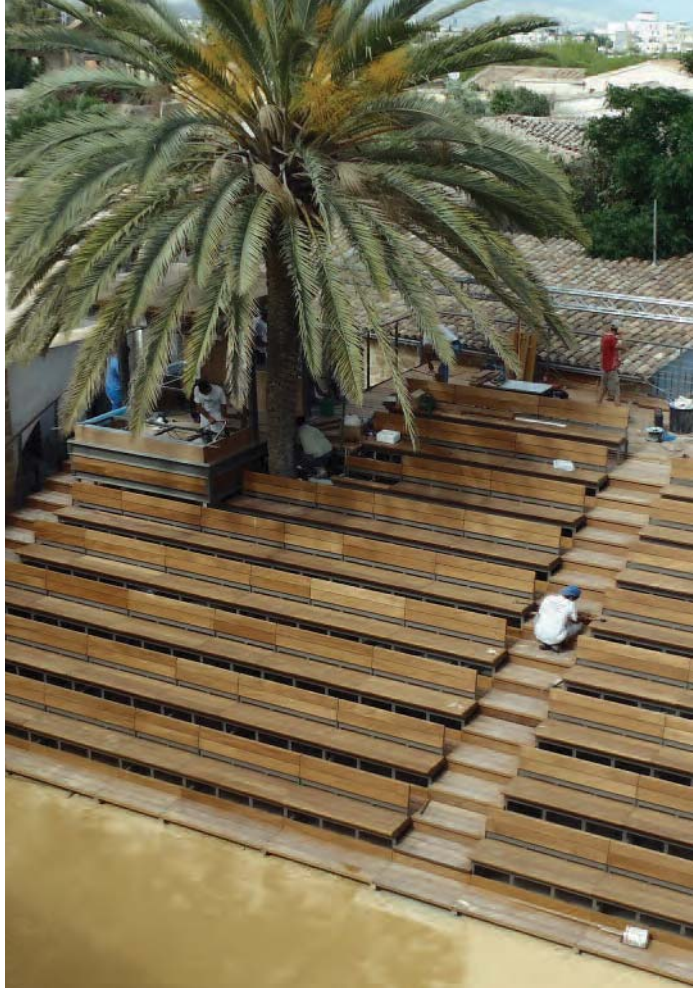
*«Το νερόν πάγει, και ο άμμος μεινίσκει, τουτέστιν
οι ξένοι θέλουν πάγειν, και οι τοπικοί θέλουν μείνειν».*

*Perched upon their ruined nest they still sing
That's why I envy birds, not for taking wing*
PSARANTONIS

Axiothea is celebrating this year its 15th anniversary as a Cultural Centre of the University of Cyprus. It celebrates it with a new look, fresher and more functional, which however does not spoil the feeling that our audience has been accustomed to as it enters the place. That inimitable warm and intimate feeling created by the inner courtyard of this historic building in the most historic district of Nicosia.

Entering Axiothea, the sensitive viewer would notice that the new wooden pathway, which starts from the entrance and circles the tier, resembles a forest path or a wharf at a traditional berth where boatmen keep their vessels. Thus, even before the events start, viewers find themselves before a metaphorical journey, an excursion which, if the Gods governing the mysterious ways of Art so wish, may turn into a unique experience. The wooden pathway offers more than an easy and secure access; it also gives the impetus for an escape to another world, to another level – that of the aesthetic values, which governed the lives of those who had the privilege of living in such courtyards, in such houses. With magical gardens home to all kinds of trees and flowers, all kinds of birds. That is why we approached with awe the art and mastery of those old masons, architects, artisans, carpenters, blacksmiths who rather fasted first, then said their prayer and only then reached for their tools, which were back then a genuine extension of their hands and touched with reverence the building materials of this land. Stone, wood, mud, clay, copper and iron, glass and tin.

We were lucky to have craftsmen who shared this philosophy. Both among those who stood by Glafkos Papadouris during the first historical restoration of the half-ruined building, and among those with whom we lived together for the past five months when (by coincidence?) it rained on and

on, making the job difficult but creating the impression that Axiothea was an old vessel, an old wooden ship berthed at the docks, half in the water, half on the shore, and the workers struggled from all sides, caulking it, rubbing it, painting it, making it stronger, preparing it for many more journeys.

And it was then that we saw the miracle, working along all these craftsmen. We saw Axiothea's birds, which remained upon their ruined nests to sing and keep the rhythm.

To each and every one of these craftsmen we would like to extend our sincere gratitude. Let us mention here some of their names. First of all those who are no longer with us: Karolos, master Markoullis and Christofis Theodoulou who stood by Glafkos Papadouris' side in 1986, when the restoration of the monument took place. But also those worked and toiled in the last five months: Haris, Stelios, Roushas Yorgos, Pantelis, Spyros...

We would like to thank also the Technical Services of the University of Cyprus and Polytia Armos who believed in the whole project and supervised it with knowledge and good will, a rare asset these days, which only those who approach their work as a mission can have.

*

Entering Axiothea, the knowledgeable viewer would notice that the foreign palm tree which used to stand at the entrance, the one that had come from a foreign land and did not grow tall but thickened and spread out selfishly, cutting off the view to the historical building, was sent away with our blessings and thus the whole beauty of Axiothea opened up to the viewers.

The one and only palm tree, which remained, the local, authentic Cypriot palm tree, now stands proudly as the undisputed Queen of Axiothea, amidst the wood of our new tier that came from the areas watered by one of the largest rivers on Earth, the Amazon. Looking at it as it soared into the violet Nicosia sky one evening, when the tools of the craftsmen had silenced and all you could hear were the birds in that last chirp before they settle into their nests, I remembered having written last year that I perceived

Axiothea as a mythical river by the dead zone, a living river that flows next to the mortified Pedieus, that ancient god. A river that sleeps in winter but when summer and autumn descend, comes to life and purls again, inviting birds, colours and scents. Is this just another coincidence? I don't think so. It is certainly something else, very close to what Costas Montis, "the most Socratic poet of modern Hellenism", as G. P. Savidis had called him, had once said:

"Everything has its reasons, everything is planned and reasoned."

And now I realise how close to Machairas' philosophical thought and sense of history is Montis' proverbial phrase, if we just remember one of the unintended aphorisms of our medieval chronicler, which carries so much hope and optimism (things we now need more than ever):

"For the water passes, and the sand abides, which is to say that the strangers will go and those of the land will remain".

Michalis Pieris
5 June 2012

Αξιοθέα

1688 – 1997 – 2012

Δεκαπέντε χρόνια τώρα το Πολιτιστικό Κέντρο του Πανεπιστημίου Κύπρου δίνει ζωή και χρώμα στην άλλοτε υποβαθμισμένη περιοχή του Αγίου Κασσιανού, στο μεταίχμιο της πράσινης γραμμής, με ένα ποικίλο πρόγραμμα εκδηλώσεων, το οποίο στοχεύει στην ανάδειξη της πολιτιστικής κληρονομιάς της Κύπρου, στην προώθηση του περιφερειακού ιδιωτικού πολιτισμού του μείζονος ελληνισμού, καθώς και στην προβολή της κουλτούρας άλλων χωρών της Ευρώπης και του ευρύτερου Μεσογειακού χώρου.

Χάρη στη λειτουργία του Πολιτιστικού Φεστιβάλ εκατοντάδες αξιόλογοι καλλιτέχνες είχαν την ευκαιρία να παρουσιάσουν το έργο τους στο φιλότεχνο κυπριακό κοινό, συμβάλλοντας μ' αυτό τον τρόπο στον εμπλουτισμό της πολιτιστικής ζωής του τόπου, αλλά και στην κοινωνική, πνευματική και πολιτιστική προσφορά του Πανεπιστημίου Κύπρου.

Στα 15 χρόνια από την ίδρυσή του το Φεστιβάλ υποδέχτηκε καλλιτέχνες και καλλιτεχνικά σχήματα από την Κύπρο και την Ελλάδα, την Ιταλία (και την Κάτω Ιταλία), τη Μάλτα, την Ισπανία και την Πορτογαλία, την Αγγλία και τη Γαλλία, τη Γερμανία και την Αυστρία, την Τσεχία και την Πολωνία, την Ουκρανία και την Αλβανία, αλλά και τις μακρινές Φιλιππίνες.

Χιλιάδες είναι οι θεατές που παρακολούθησαν και εξακολουθούν να στηρίζουν με την παρουσία τους τις παραστάσεις του Θεατρικού Εργαστηρίου του Πανεπιστημίου Κύπρου, με τη δράση του οποίου θεμελιώθηκε και στερεώθηκε ο θεσμός του Πολιτιστικού Φεστιβάλ του Πανεπιστημίου Κύπρου.

Το Θ.Ε.Π.Α.Κ. από το Αρχοντικό της Αξιοθέας (τη φυσική του έδρα) αναδεικνύει με τις θεατρικές του παραστάσεις γνωστά ή λιγότερο γνωστά έργα της ελληνικής γραμματείας, συμβάλλοντας με τις παραστάσεις του στην προώθηση και τη σύγχρονη πρόσληψη σημαντικών λογοτεχνικών έργων από την κλασική, μεσαιωνική, αναγεννησιακή και νεότερη ελληνική λογοτεχνική παράδοση.

Ο τρόπος με τον οποίο το Θ.Ε.Π.Α.Κ. προσεγγίζει τις παραγωγές του —η αγάπη και η αφοσίωση των μελών του— αλλά και η

επαγγελματική συνείδηση που διακρίνει τις παραστάσεις του έφερε μια νέα ατμόσφαιρα στα θεατρικά δρώμενα όχι μόνο του Πανεπιστημίου αλλά και του ευρύτερου θεατρικού χώρου της Κύπρου καθώς σημαντικά έργα τα οποία κατά κανόνα δεν περιλαμβάνονταν στο ρεπερτόριο επαγγελματικών θιάσων, ερμηνεύτηκαν με έναν διαφορετικό νέο τρόπο, αυτόν που χαρακτηρίζει τη θεατρική διδασκαλία του Θ.Ε.ΠΑ.Κ.

Μόνιμος πρωταγωνιστής στις εκδηλώσεις του Πολιτιστικού Κέντρου όλα αυτά τα χρόνια υπήρξε το πανέμορφο Αρχοντικό Αξιοθέας, το οποίο συμμετέχει σιωπηρά στην κάθε παράσταση ως ένας έμπειρος παρατηρητής που κρίνει και προκρίνει με τη σοφία των χρόνων.

Στην ιστορία αυτού του χώρου, που έχει πλέον εγγραφεί στη συλλογική μνήμη ενός εκλεκτού κοινού (της Λευκωσίας αλλά και όλης της Κύπρου), στην ιστορία του Αρχοντικού Αξιοθέας ανά τους αιώνες και στη σύγχρονη λειτουργία του ως κοιτίδα του Πολιτισμού, των Τεχνών και των Γραμμάτων είναι αφιερωμένη η πρώτη εκδήλωση του φετινού φεστιβάλ, με την οποία το Πολιτιστικό Κέντρο του Πανεπιστημίου Κύπρου εγκαινιάζει τον ανακαινισμένο χώρο του σε ένδειξη αγάπης και σεβασμού προς όλους που άφησαν λίγες στιγμές από τη ζωή τους κάτω από τις καμάρες του ιστορικού αυτού κτηρίου.

Το πρόγραμμα της εκδήλωσης περιλαμβάνει:

1. Χαιρετισμό από τον Πρύτανη του Πανεπιστημίου Κύπρου, καθηγητή Κωνσταντίνο Χριστοφίδη
2. Χαιρετισμό από τον Δήμαρχο Λευκωσίας, κ. Κωνσταντίνο Γιωρκάτζη
3. «Ζωή και φως μέσα από τα ερείπια». Σύντομη ομιλία για την αρχική κατάσταση και την αναστήλωση του Αρχοντικού Αξιοθέας από τον αρχιτέκτονα-συντηρητή Γλαύκο Παπαδόδη, μέλος της ομάδας του Τμήματος Αρχαιοτήτων που ανέλαβε, το 1986, το δύσκολο έργο της αποκατάστασης του μνημείου.
4. «Δείγματα και μαρτυρίες από το πέρασμα του χρόνου». Σύντομη ομιλία για τα αρχαιολογικά ευρήματα κατά τη διάρκεια συντήρησης του Αρχοντικού Αξιοθέας, από τη Μαρία Μιχαήλ, αρχαιολογικό λειτουργό του Τμήματος Αρχαιοτήτων.
5. «Η Αξιοθέα ως βιωμένος χώρος ανθρώπων και ιστορικής μνήμης». Σύντομη ομιλία για την ιστορία του Αρχοντικού και τις οικογένειες που το κατοίκησαν από τον ιστοριοδίφη ερευνητή Αριστείδη Κουδουνάρη.
6. «Η Αξιοθέα ως ζωντανός χώρος συνάντησης καλλιτεχνών και πολιτισμού». Σύντομη αναδρομή στο ιστορικό της λειτουργίας του Αρχοντικού Αξιοθέας ως Πολιτιστικού Κέντρου του Πανεπιστημίου Κύπρου από τον Διευθυντή του Κέντρου, καθηγητή Μιχάλη Πιερή.
7. Εγκαίνια του ανακαινισμένου χώρου της Αξιοθέας από τον Αρχιεπίσκοπο Κύπρου, κ.κ. Χρυσόστομο Β'.
8. «Κορυφώσεις του ιδιωματικού λόγου και του περιφερειακού ελληνικού πολιτισμού». Σκηνές από τις παραστάσεις του Θ.Ε.ΠΑ.Κ.: «Το Χρονικό της Κύπρου» του Λεόντιου Μαχαίρα (1998), Αριστοφάνους «Δυσιστράτη» του Κώστα Μόντη (2000), «Η Ρωμιοσύνη εν' φυλή συνότζαιρη του κόσμου» του Βασιλή Μιχαηλίδη (2001), «Το Άσμα του Ποφυριού» (2002), «Ερωτόκριτος» του Βιτσέντζου Κορνάρου (2005) και «Διγενής Ακρίτας» (2010).

Axiothea

1688 – 1997 – 2012

For fifteen years now the Cultural Centre of the University of Cyprus brings life and colour to the once forsaken area of Agios Kassianos, right next to the Green Line, with a diverse programme of events that seek to promote the cultural heritage of Cyprus, highlight the idiomatic regional culture of the broader Hellenic World, and showcase the culture of other countries of Europe and the Mediterranean.

The Cultural Festival gave hundreds of remarkable artists the opportunity to present their work to the Cypriot audience, thus enriching cultural life in Cyprus and strengthening the social, intellectual and cultural contribution of the University of Cyprus.

In the 15 years since its establishment, the Festival welcomed artists and groups from Cyprus and Greece, Italy (and Southern Italy), Malta, Spain and Portugal, England and France, Germany and Austria, the Czech Republic and Poland, Ukraine and Albania, and the distant Philippines.

Thousands were the viewers who attended and continue to support with their presence the performances of the Theatrical Workshop of the University of Cyprus (THEPAK), whose activity contributed to the establishment and institutionalisation of the University's Cultural Festival.

From its home stage at the Axiothea Mansion, THEPAK strives with its performances to shed light on known or less familiar masterpieces of Greek literature, thus contributing to the promotion and modern reception of valuable literary works of the classic, medieval, renaissance and modern Greek literary tradition.

THEPAK's approach to its productions—an approach driven by the love and dedication of its members—as well as the professionalism that characterises its performances, created a new atmosphere in theatrical activity not only at the University but also in the broader theatrical context of Cyprus, as important literary works, which usually fall beyond the scope of professional theatre companies, were presented in an innovative way, stemming from the distinctive approach to theatrical teaching at THEPAK.

The unwavering protagonist in all the events at the Cultural Centre over these 15 years has been the beautiful Axiothea Mansion, which silently participates in every performance as a knowledgeable observer that praises and appraises with the wisdom of ages.

The first event of this year's Festival is dedicated to the history of this unique place, which has already been engraved in the collective memory of an outstanding audience (from Nicosia and from all over Cyprus). It is dedicated to the history of the Axiothea Mansion over the centuries and to its present-day function as a venue of culture, arts and letters. With this event the Cultural Centre of the University of Cyprus inaugurates its renovated space and pays tribute to those who spent a few moments of their lives under the arches of this historical building.

The programme of the event includes:

1. Address by the Rector of the University of Cyprus, Prof. Constantinos Christophides
2. Address by the Mayor of Nicosia, Mr. Constantinos Yiorkadjis
3. “Life and light through the ruins”. A brief speech on the initial condition and restoration of the Axiothea Mansion, by architect and conservator Glafkos Papadouris, member of the Department of Antiquities team that undertook, in 1986, the difficult task of restoring the monument to its former glory.
4. “Legacies and vestiges of times gone by”. A brief speech on the archaeological findings discovered during the restoration of the Axiothea Mansion, by archaeologist Maria Michael from the Department of Antiquities.
5. “Axiothea as a lived in space. People and historical memory”. A brief speech on the history of the Axiothea Mansion and the families that inhabited it, by historian Aristides Koudounaris.
6. “Axiothea as a living space. Artists and culture”. A brief retrospect of the function of the Axiothea Mansion as Cultural Centre of the University of Cyprus, by the Centre’s Director, Prof. Michalis Pieris.
7. Inauguration of the renovated Axiothea theatre by H. B. Archbishop of Cyprus, Chrysostomos II.
8. “Highlights of idiomatic language and regional Hellenic culture”. Scenes from THEPAK’s performances: “The Chronicle of Cyprus” by Leontios Machairas (1998), Aristophanes’ “Lysistrata” by Costas Montis (2000), “Romiosyni” by Vassilis Michaelides (2001), “The Ballad of the Bridge” (2002), “Erotocritos” by Vitzentsos Cornaros (2005), and “Digenis Akritas” (2011).

Ο Καραγκιόζης αστροναύτης στη Σελήνη

Καραγκιοζοπαίχτης:
Χριστόδουλος Αντωνίου Πάφιος

Συνεχίζοντας την παράδοση του λαϊκού θεάτρου σκιών που εγκαινίασε ο παππούς του, ο γνωστός Κύπριος καραγκιοζοπαίχτης Χριστόδουλος Πάφιος (1904–1987), ο Χριστόδουλος Αντωνίου Πάφιος παρουσιάζει το έργο «Ο Καραγκιόζης αστροναύτης στη Σελήνη», εμπνευσμένο από το φανταστικό αλλά και προφητικό μυθιστόρημα του Ιούλιου Βερν «Από τη Γη στη Σελήνη».

Το έργο, το οποίο ανεβάστηκε για πρώτη φορά γύρω στο 1930 από τον σπουδαίο καραγκιοζοπαίχτη της Πάτρας, Ντίνο Θεοδωρόπουλο, ακολουθεί το πρότυπο του Βερν και, παντρεύοντας τη φαντασία με την επιστημονική πληροφορία, μεταδίδει αντιπολεμικά μηνύματα, τα οποία παραμένουν ακόμα και σήμερα επίκαιρα.

Η παράσταση πλαισιώνεται από μια έκθεση αφίσας και φιγούρας της δεκαετίας του 1950–1960, η οποία παρουσιάζει την τέχνη γνωστών ελλήνων καραγκιοζοπαιχτών, όπως ο Ευγένιος Σπαθάρης, ο Βάγγος Κορφιάτης, ο Αντώνης Μόλλας, ο Γιάννης Νταγιάκος, ο Θανάσης Στυρόπουλος κ.ά.

Karagiozis the Astronaut Flies to the Moon

Shadow puppeteer:
Christodoulos Antoniou Pafios

Continuing the tradition of popular shadow play, launched by his grandfather, the famous Cypriot shadow puppeteer Christodoulos Pafios (1904–1987), Christodoulos Antoniou Pafios presents the play “Karagiozis the Astronaut Flies to the Moon”, inspired by Jules Verne’s humorous science fantasy novel “From the Earth to the Moon”.

The play, performed for the first time around 1930 by the prominent shadow puppeteer of Patra, Dinos Theodoropoulos, follows Verne’s example in combining fantasy and scientific fact to send a strong antiwar message that remains relevant even today.

The performance is complemented by an exhibition of posters and shadow play figures of 1950–1960, which presents the art of famous

Greek shadow puppeteers such as Evgenios Spatharis, Vangos Korfiatis, Antonis Mollas, Yannis Dayakos, Thanasis Spyropoulos and others.

Θάλασσα λυπήσου...

Κυριάκος Γκουβέντας & Εξ Αδιαιρέτου

Κυριάκος Γκουβέντας:
βιολί

Άννα Αριστείδου: φωνή,
κρούστα, μπαγλαμάς

Κύπρος Μαυρόγιαννος:
φωνή

Γρηγόρης Ιωάννου: φωνή,
κιθάρα, λαούτο

Αντρέας Λεωνίδου: ούτι,
μουτζούκι

Όταν το βλέμμα ακουμπά στη θάλασσα, όταν νιώθεις την αλύρα στα χείλη και ακούς τους ήχους του λιμανιού, πάντα ξεκινά ένα νοερό ταξίδι...

Σ' ένα τέτοιο ταξίδι θα μας οδηγήσουν ο δεξιοτέχνης βιολιστής Κυριάκος Γκουβέντας από τη Θεσσαλονίκη και οι Κύπριοι συνεπιβάτες του από το μουσικό σχήμα «Εξ Αδιαιρέτου», οι οποίοι θα παρουσιάσουν αστικά τραγούδια του έρωτα, του νόστου, της προσφυγιάς και του μισμεμού από τη Σμύρνη, τη Μικρά Ασία, την Άσπρη θάλασσα, την Κρήτη και την Κύπρο.

Αφετηρία της μουσικής αυτής διαδρομής είναι τα θαλασσινά βιώματα των μουσικών, η ταξιδιάρικη διάθεσή τους, αλλά και η περιδιάβασή τους στις πολύμορφες μουσικές ταυτότητες των ακτών της Ανατολικής Μεσογείου.

Sea, have mercy... Kyriakos Gouventas & Ex Adiairetou

Kyriakos Gouventas:
violin

Anna Aristeidou: vocals,
percussions, baglama

Kypros Mavroyannos:
vocals

Gregoris Ioannou: vocals,
guitar, lute

Andreas Leonidou: oud,
bouzouki

Whenever the eyes roam above the sea, whenever you feel the salty air on your lips and hear the sounds of a nearby harbour, an imaginary journey begins...

One such journey will come to life in the concert of virtuoso violinist Kyriakos Gouventas from Thessaloniki and the Cypriot music formation "Ex Adiairetou" who will present urban songs of love, longing, exile and parting from Smyrna, Asia Minor, the White Sea, Crete and Cyprus.

The starting point of this musical journey are the maritime experiences of the artists, their desire to travel through and explore the diverse musical identities of the Eastern Mediterranean.

Seven Miles East

Τακούσις – Καραπατάκης Project

Μάριος Τακούσις: πιάνο

Γαβριήλ Καραπατάκης:
άταστο μπάσο

David Lynch: σαξόφωνα
τενόρο και σοπράνο

Ζαχαρίας Σπυριδάκης:
κρητική λύρα

Στέλιος Ξυδιάς: τύμπανα

Ο Μάριος Τακούσις και ο Γαβριήλ Καραπατάκης —σε μια νέα συνεργασία με τον David Lynch, έναν από τους σημαντικότερους καλλιτέχνες της σύγχρονης ελληνικής μουσικής σκηνής, τον Ζαχαρία Σπυριδάκη, έναν χαρισματικό λυράρη της νέας γενιάς από την Κρήτη, και τον Στέλιο Ξυδιά, έναν εξαιρετικό ντράμερ από την Κύπρο— παρουσιάζουν την καινούργια τους δουλειά Seven Miles East με την οποία εμβαθύνουν στον λυρισμό τους και ανακαλύπτουν νέα μουσικά πεδία αλληλεπίδρασης.

Στόχος τους να αναπτύξουν τη μουσική τους, βασισμένη στην τζαζ, τον αυτοσχεδιασμό και φυσικά τη διάθεση του είδους αυτού. Παράλληλα, πηγή έμπνευσης για τις αυθεντικές ιδέες και συνθέσεις τους γίνεται η μεσογειακή κουλτούρα και παράδοση όπως και η χρήση παραδοσιακών οργάνων. Οι επιρροές ενυπάρχουν και νέες δυναμικές δημιουργούνται με τη συνύπαρξη του πιάνου και του ηλεκτρικού άταστου μπάσου με το σαξόφωνο, τη λύρα και τα τύμπανα.

Seven Miles East

Takoushis – Karapatakis Project

Marios Takoushis: piano

Gabriel Karapatakis:
fretless bass

David Lynch: tenor and
soprano saxophone

Zacharias Spyridakis:
Cretan lyre

Stelios Xydias: drums

Marios Takoushis and Gabriel Karapatakis – in a new collaboration with saxophonist David Lynch, one of the most prominent musicians of the contemporary Greek music scene, Zacharias Spyridakis, a virtuoso lyre player of the new generation from Crete, and Stelios Xydias, an exceptional drummer from Cyprus – present their new project “Seven Miles East” with which they bring their lyricism to a deeper level and charter new areas of musical interaction.

Their ultimate goal is to further develop their music, based on the funda-

mentals of jazz, improvisation and individual self-expression. The source of inspiration for their original ideas and compositions comes from Mediterranean culture and tradition, as well as from the creative use of traditional ethnic instruments. Influences are inherent, while new dynamics are created by the co-existence of the piano and the fretless bass with the sax, the lyre and the drums.

Χειμερινοί Κολυμβητές

Κώστας Βόμβολος: ακορντεόν

Αργύρης Μπακιρτζής: τραγούδι

Χάρης Παπαδόπουλος: μπουζούκι, τραγούδι

Μπάμπης Παπαδόπουλος: κιθάρα

Θοδωρής Ρέλλος: κλαρίνο, σαξόφωνο

Διονύσιος Ρούσσο: κιθάρα, τραγούδι

Μιχάλης Σιγανίδης: κοντραμπάσο, τραγούδι

Κώστας Σιδέρης: μεσομπούζουκο, τραγούδι

Παλαιοί όσο και ανανεωμένοι, οι «Χειμερινοί Κολυμβητές» επιστρέφουν στον χώρο που τους αγκάλιασε και στο ολοένα και μεγαλύτερο κυπριακό κοινό τους για να παρουσιάσουν όσα τραγούδια θα φέρει η βραδιά και όσα θα τους ζητηθούν από τον κόσμο. Τραγούδια για τον έρωτα, τη μοναξιά, την ομορφιά, τις φευγαλέες εικόνες, το κέφι της παρέας και τη μαγεία της νύχτας, όλα παισιωμένα από την ξαγρυπνη ιστορική και κοινωνική συνείδηση της ομάδας.

Όσοι έχουν παρακολουθήσει τις προηγούμενες εμφανίσεις του σχήματος, γνωρίζουν ότι κάθε συναυλία τους αποτελεί ένα μουσικό γεγονός και είναι πάντα διαφορετική, καθώς δημιουργείται «επί τόπου» με τη συμμετοχή του κοινού.

Οι παραστάσεις των «Χειμερινών Κολυμβητών» διακρίνονται όχι μόνο για τη μουσική τους πρόταση που συνδυάζει παραδοσιακά και έντεχνα στοιχεία, εφαρμοσμένα από δεξιοτέχνες μουσικούς, αλλά και για την ευδιάθετη, ζεστή και ουσιαστική ατμόσφαιρα που δημιουργούν οι μοναδικοί αυτοί καλλιτέχνες με το κοινό τους.

Μια ιδιαίτερη περίπτωση μουσικού σχήματος, οι «Χειμερινοί Κολυμβητές» ξεκίνησαν το 1979, εγκαινιάζοντας μια εποχή, και υπήρξαν έκτοτε πρότυπο για νέα σχήματα και ανεξάρτητες δισκογραφικές παραγωγές, δημιουργώντας με τα τραγούδια τους προσωπικό ύφος και μουσική άποψη.

Ένα σύνολο από αξιόλογους μουσικούς, συναντάει τον τραγουδιστή αλλά και τον άνθρωπο Αργύρη Μπακιρτζή που με τις παρεμβάσεις, τα σχόλια και τις μαρτυρίες για τη γέννηση των τραγουδιών που ακούγονται, δημιουργεί μια μοναδική ατμόσφαιρα, και μια αμεσότητα στη συμμετοχή του κοινού στα δράματα του σχήματος.

Στα 33 χρόνια παρουσίας τους στην ελληνική μουσική σκηνή, οι «Χειμερινοί Κολυμβητές» δημιούργησαν τραγούδια που αποτελούν πρότυπα για τη ζωντάνια, τον ενθουσιασμό, την τρυφερότητα, την αγάπη, αλλά και τη μελαγχολία τους. Δηλαδή, μια μικρή συνταγή ζωής.

Himerini Kolymvites

Kostas Vomvolos: accordion

Argyris Bakirtzis: vocals

Haris Papadopoulos: bouzouki, vocals

Babis Papadopoulos: bouzouki, vocals

Thodoris Rellos: clarinet, saxophone

Dionysis Roussos: guitar, vocals

Michalis Siganiadis: double bass, vocals

Kostas Sideris: mesobouzouko, vocals

Familiar, yet always new, “Himerini Kolymvites” (The Winter Swimmers) return to Axiothea and to their growing community of Cypriot fans to present as many songs as the evening would bring or the audience would request to hear. Songs about love, loneliness, fleeting images, memorable

moments among friends and the magic of the night, all seen through the vigil historical and social consciousness of the band’s members.

Those who have seen them perform know that each of their concerts is a musical event of its own, never the same as it is being created “on the spot” with the participation of the audience. Everywhere they play, “Himerini Kolymvites” leave a lasting impression not only with their music, which combines traditional and creative elements brought together by a team of excellent musicians, but also with the enjoyable, warm and genuine atmosphere, which these unique artists create with their audience.

An exceptional case of a music band, “Himerini Kolymvites” first appeared back in 1979, creating an original style, which introduced a peculiar outlook on music and a whole new approach that has been followed since by many new bands and independent music producers.

A group of accomplished musicians meets the singer but also the man Argyris Bakirtzis who with his interventions, comments and stories about the inspiration behind each song, creates a unique mood and encourages the audience to participate spontaneously in the performance.

In their 33 years on the Greek music scene, “Himerini Kolymvites” have produced songs that are distinguished for their vigour, enthusiasm, tenderness, passion but also melancholy. A small recipe for life.

Καθώς ψάλλεται παρά των Κυπραίων

Βυζαντινή Χορωδία
«Ρωμανός ο Μελφός»

Χοράρχης: πατήρ
Νικόλαος Λυμπουρίδης

Ομιλήτρια: Δρ Χριστιάνα
Δημητρίου

Μια εκδήλωση αφιερωμένη στην Ορθόδοξη εκκλησιαστική μουσική παράδοση της Κύπρου, η οποία αποτελεί ένα ξεχωριστό κεφάλαιο στον ευρύτερο ελληνικό χώρο ως μια πνευματική και καλλιτεχνική έκφραση του βυζαντινού και μεταβυζαντινού πολιτισμού. Την ιδιαίτερη αυτή παράδοση, στην οποία επισημαίνονται αρκετές ιδιαιτερότητες, ομοιότητες και σημαντικές διαφορές από τα υπόλοιπα Ορθόδοξα μουσικά κέντρα, θα παρουσιάσει η διδάκτωρ Μουσικολογίας του Πανεπιστημίου Βιέννης, Χριστιάνα Δημητρίου.

Η πολύχρονη ενασχόληση της ερευνήτριας με την εκκλησιαστική μουσική παράδοση της Κύπρου έφερε στο φως μέλη Κυπρίων συνθετών από τον 14ο αιώνα και εξής, τα οποία θα ακουστούν ζωντανά σε μια ψαλτική εκδήλωση με επιστημονικό και καλλιτεχνικό χαρακτήρα, η οποία έχει σκοπό να αναδείξει τη μουσική δημιουργία της βυζαντινής και μεταβυζαντινής μελοποιίας της Κύπρου, καθώς και την αναβίωση ιστορικών της μελών.

Στο πρόγραμμα της εκδήλωσης περιλαμβάνονται ποικίλα παλαιά ιστορικά μέλη Κυπρίων μελοποιών από τον 14ο μέχρι τον 20ο αιώνα, τα οποία δεν έχουν επιβιώσει στη σύγχρονη λειτουργική πράξη: συνθέσεις του Νικολάου Ασάν, ενός ανώνυμου «δομestikού εκ της Κύπρου», του Νικολάου Ταρατζόγλου, του Μελετίου Συγκέλλου Λάρνακος, του Στυλιανού Χουρμουζίου, του Οικονόμου Χαράλαμπου, του Διονυσίου Μαχαιριώτη, και του Κυριάκου Ψάλτη Εξωμετοχείτη.

Orthodox Chants from Cyprus

Roman the Melodist
Byzantine Choir

Choir master: **Father**
Nikolaos Lymbourides

Speaker: **Dr. Christiana**
Demetriou

An event dedicated to the Orthodox church music tradition of Cyprus, which constitutes a separate chapter in the broader Hellenic world as a spiritual and artistic expression of Byzantine and post-Byzantine culture.

The distinctive tradition of Cyprus, which exhibits quite a few similarities but also specifics and important differences from the traditions of other centres of Orthodox music, will be presented by the Doctor of Musicology from the Vienna University, Christiana Demetriou.

The extensive research of Dr. Demetriou on the church music heritage of Cyprus brought to light chants by Cypriot composers from the 14th century onwards, which will be performed live in an event of both scholarly and artistic nature, which seeks to highlight the best examples of Byzantine and post-Byzantine church music creation in Cyprus, as well as to give new life to less-known compositions by Cypriot melodists.

The programme of the event includes historical chants by Cypriot composers from the 14th to the 20th century, which are no longer performed in contemporary liturgical practice: compositions by Nikolaos Asan, by an anonymous “domestic from Cyprus”, by Nikolaos Taratzoglou, Meletios Syncellus of Larnaka, Stylianos Hourmouziou, Oikonomos Charalambous, Dionysios of Machaira and Kyriakos Psaltes of Exo Metochi.

Η Ρωμοσύνη έν' φυλή συνότziαιρη του κόσμου του Βασίλη Μιχαηλίδη

Δραματική προσαρμογή,
σκηνοθεσία: **Μιχάλης Πιερίης**

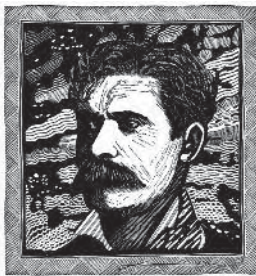
Μουσική: **Ευαγόρας Καραγιώργης**

Σκηνικά: **Χρίστος Λυσιώτης**

Κουστούμια: **Ηλιάνα Χρυσοστόμου,
Μαρίνα Κλεάνθους**

Σχεδιασμός φωτισμού: **Καρολίνα
Σπύρου**

Υπεύθυνη παραγωγής, βοηθός
σκηνοθέτις: **Σταματία Λαουμτζή**

Με αφορμή την επέτειο των τραγικών γεγονότων του 1821 που σημάδεψαν την ιστορία της Κύπρου, το Θεατρικό Εργαστήρι του Πανεπιστημίου Κύπρου παρουσιάζει την ιστορική του παράσταση «Η Ρωμοσύνη έν' φυλή συνότziαιρη του κόσμου», η οποία αγκαλιάστηκε και αγαπήθηκε όσο καμία άλλη από το πολυπληθές κοινό που την παρακολούθησε, αλλά και από τους ίδιους τους συντελεστές.

Στηριγμένη στα αριστουργηματικά διαλεκτικά έργα του Βασίλη Μιχαηλίδη «Η Ενάτη Ιουλίου 1821 εν Λευκωσία (Κύπρου)», «Η Χιώτισσα», «Η Κύπρος προς τη μάνα της», «Η Κύπρος προς τους λέγοντας ότι δεν είναι Ελληνική», «Η Ανεράδα» και άλλα, η παράσταση αυτή απέκτησε ξεχωριστή σημασία στη συλλογική συνείδηση του κυπριακού λαού, αλλά και στην ιστορία των κυπριακών γραμμάτων, καθώς η έρευνα που προηγήθηκε της σκηνικής παρουσίασης του έργου, συνδυάστηκε με την ανεύρεση των αυτογράφων του ποιητή και την πρώτη δημοσίευση του λανθάνοντος 456ου στίχου της «Ενάτης Ιουλίου».

Ιστορική υπήρξε και η συμμετοχή του ποιητή Θεοδόση Νικολάου (1930–2004), ο οποίος στις πρόβες και στις πρώτες παραστάσεις του

έργου ανέλαβε τον ρόλο του αφηγητή τον οποίο είχε ερμηνεύσει 50 χρόνια πριν, στην ιστορική παράσταση του Ελληνικού Γυμνασίου Αμμοχώστου (1948), στην οποία τον Κυπριανό υποδύθηκε ο ήρωας της Κύπρου Γρηγόρης Αυξεντίου.

Η διασκευή και η παράσταση προβάλλουν την ποιητική πρόθεση του Μιχαηλίδη να συνθέσει (με όλα τα ιστορικά και ιστοριογενή διαλεκτικά ποιήματά του που αφορούν στη μοίρα της Κύπρου) μια σύγχρονη «τραγωδία», η οποία να εκφράζει με έντεχνο τρόπο το τραγικό στοιχείο της σύγχρονης κυπριακής ιστορίας. Η προσφορά του Θεατρικού Εργαστηρίου του Πανεπιστημίου Κύπρου έγκειται και στο γεγονός ότι εκόμισε στα κυπριακά γράμματα μια νέα αντίληψη δραματουργικής επεξεργασίας και σκηνικής παρουσίας του Βασίλη Μιχαηλίδη, βασισμένης σε όλα τα ιστορικά, καθώς και σε ορισμένα λυρικά διαλεκτικά ποιήματά του.

Πάλι το λευκωσιάτικο καλοκαίρι, πάλι η αυλή του Αρχοντικού της Αξιοθέας και πάλι μια καλή παράσταση από το Θεατρικό Εργαστήρι του Πανεπιστημίου Κύπρου. [...] Μεγάλο βάρος στη σύνθεση δόθηκε στα χορικά. Αυτό δείχνει την πρόθεση των δημιουργών να παρουσιάσουν το λαό της Κύπρου με τη συλλογική του μνήμη, συνείδηση και ηθική, ως κεντρικό ήρωα της παράστασης. Στο μορφικό επίπεδο η διάχυτη στην παράσταση αφήγηση μέσα από τα χορικά λειτουργούσε σαν αντίβαρο της εκμετάλλευσης των διαλογικών σκηνών. [...] Η χρησιμοποίηση του μνημειακού έργου του Διαμαντή «Ο κόσμος της Κύπρου», υπογράμμισε τη διαχρονικότητα που πήγαζε από τα έργα του Βασίλη Μιχαηλίδη, όπως και τις μόνιμες αξίες στην εξύμνηση των οποίων αφιέρωσαν τα έργα τους οι δύο μεγάλοι Κύπριοι δημιουργοί, ο ποιητής και ο ζωγράφος.

Νόνα Μολέσκη,
εφ. Ο Φιλελεύθερος,
Λευκωσία, 15 Ιουλίου 2001

Δύο πράγματα φαίνεται να στοιχειώνουν τον ύπνο και τον ξύπνιο του Μιχάλη Πιερή. Ελευθερία και γλώσσα! Ίσως γιατί μέσα στο ιστορικό γίγνεσθαι οι δυο έννοιες δέθηκαν τόσο άρρηκτα ώστε χωρίς τη μια δεν υπάρχει η άλλη. Λαοί που δεν γνωιάστηκαν για την ιστορία τυλίχτηκαν στα γρανάξια μιας άμορφης ιστορικής ανέλιξης και χάθηκαν από τη θεατρική σκηνή του κόσμου μια για πάντα. [...] Η εικαστική σύλληψη του Διαμαντή Ο κόσμος της Κύπρου δημιουργούσε μια αξεχώριστη δραματική ένταση! Τούτος ο κόσμος καρφωμένος χιλιάδες χρόνια στα χώματά του επιβιώνει στο πείσμα των ιστορικών αντιξοοτήτων. Η μουσική του Ευαγόρα Καραγιώργη βυθισμένη στη χυμώδη βυζαντινή και λαϊκή παράδοση αποτελούσε όχι μόνο τη γέφυρα ανάμεσα στις διάφορες σκηνές αλλά δημιουργούσε και τις προϋποθέσεις για μια δυναμική πρόσβαση στην ποιητική δημιουργία του Βασίλη Μιχαηλίδη, κάτι ανάλογο με τη μουσική επεξεργασία ποιητικών έργων της νεοελληνικής λογοτεχνίας από τον Θεοδωράκη, Χατζιδάκι και άλλους [...] Από την άποψη της υποκριτικής η παράσταση αποτέλεσε για μένα μια παράσταση «υψηλών επαγγελματιών προδιαγραφών» από μη επαγγελματίες ηθοποιούς. Ο Πιερής χρησιμοποίησε πάνω από τριάντα νεαρούς ηθοποιούς που αποτέλεσαν μια ευαίσθητη «πολυφωνική» ορχήστρα. [...] Ο Θεοδόσης Νικολάου ως αφηγητής οδηγούσε συνειρμικά σε προηγούμενες εποχές και δημιουργούσε την απαραίτητη γέφυρα ανάμεσα στους παλαιότερους και τους νεότερους. [...] Διερωτώμαι γιατί αυτή η παράσταση να μην ενταχθεί στα Κύπρια.

Χριστάκης Γεωργίου, εφ. Ο Φιλελεύθερος,
Λευκωσία, 20 Ιουλίου 2001

Στον ιερό χώρο της Μονής Αρκαδίου έλαβε χώρα την Τρίτη 28 Αυγούστου 2001 μια μυσταγωγική παράσταση από το Θεατρικό Έργαστήρι του Πανεπιστημίου Κύπρου. [...] Το έργο, που είχε τη μορφή της αρχαίας ελληνικής τραγωδίας και που ταιριαστά δέθηκε σε τούτο

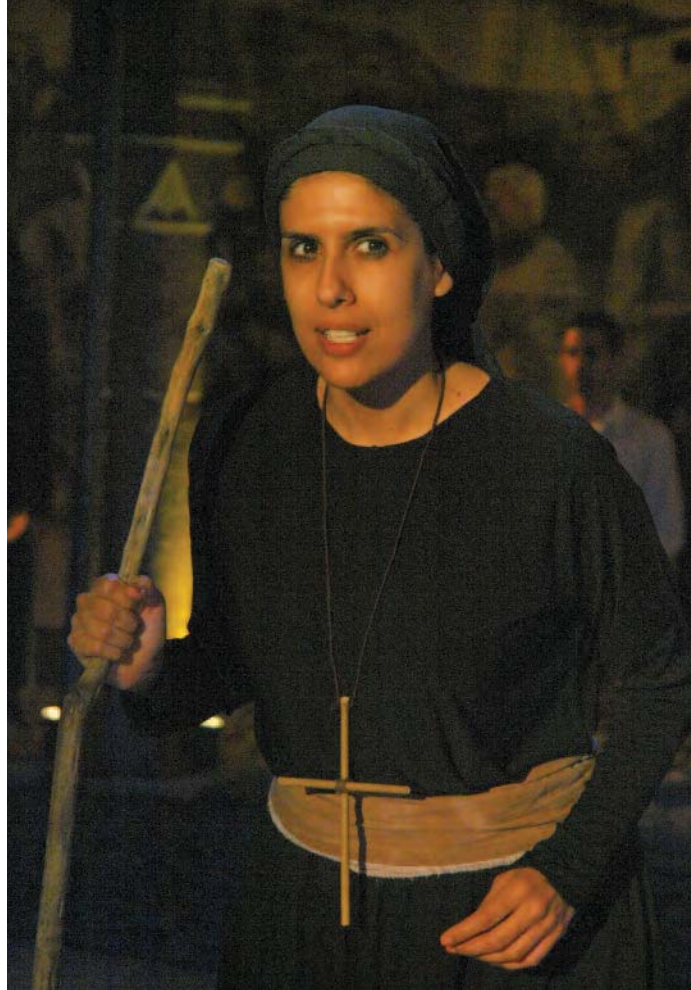

τον πανσεβασμιο χώρο της πίστης και της ελευθερίας, μας έδωσε την ευκαιρία να ξαναζήσουμε εκείνη την τελευταία λειτουργία που ο ηγούμενος Ταβριήλ, μια άλλη τραγική και συνάμα ηρωική μορφή του ελληνισμού, της ρωμοσύνης, όπως τον ονομάζει ο ποιητής Βασίλης Μιχαηλίδης, ετέλεσε πριν πέσει το Αρκάδι.

Δημήτρης Αετουδάκης, εφ. Κρητική Επιθεώρηση,
Ρέθυμνο, 30 Αυγούστου 2001

Έχω την εντύπωση πως το Θ.Ε.Π.Α.Κ. με τις παραγωγές των τελευταίων χρόνων (Μαχαιράς, «Η Ρωμοσύνη έν' φυλή...») αναζητά τη σύγχρονη γλώσσα του Ελληνικού Θεάτρου με περίσκεψη και γνώση, με αγνή ματιά και πάθος ερωτικό. Τα αποτελέσματα της αγωνίας του ζηλευτά με καθαρά περιγράμματα και νέες προοπτικές. Η πρώτη και αναντικατάστατη σκευή του Ελληνικού Θεάτρου, ιδιαίτερα του αρχαίου και του Αναγεννησιακού, είναι η γλώσσα και αυτήν την επικοινωνιακή γλώσσα του Θεάτρου ανασύρει το Θ.Ε.Π.Α.Κ. μέσα από κείμενα με εκφραστικό πλούτο και δοκιμασμένα από τον χρόνο, όπως το «Χρονικό» του Μαχαιρά, η μεσαιωνική ιστοριογραφία της Κύπρου, και τα διαλεκτικά ποιήματα του Βασίλη Μιχαηλίδη (1849–1917). [...] Ο ιαμβικός δεκαπεντασύλλαβος της «Ενάτης Ιουλίου 1821», που διανθιζόταν από δεκασύλλαβους ή εννεασύλλαβους της «Χιώτισσας» και οχτασύλλαβους της «Ανεράδας», μας ταξίδεψαν στον μελωδικό πλούτο της κυπριακής διαλέκτου και στην πολυσημία αυτή της γλώσσας με το διαχρονικό της λεκτικό ένδυμα, από τον Όμηρο ίσαμε τις μέρες μας. [...] Ο χορός των νεαρών φοιτητών και φοιτητριών του Πανεπιστημίου της Κύπρου ζωντάνευε τον μοναδικό πίνακα του ζωγράφου Διαμαντή «Ο κόσμος της Κύπρου», της «Γκουέρνικα» της κυπριακής ζωγραφικής τέχνης. Η «Ρωμοσύνη έν' φυλή συνότ'ζαιρη του κόσμου» ήταν μια παράσταση υποβλητική, μαγική.

Ζήνων Ζαννέτος, εφ. Ελευθερία,
Ρέθυμνο, 1 Σεπτεμβρίου 2001

Romiosyni

by Vassilis Michaelides

Adaptation, stage direction:
Michalis Pieris

Music: **Evagoras Karagiorgis**

Set and Props: **Christos Lysiotis**

Costumes: **Eliana Chrysostomou,**
Marina Kleanthous

Lighting design: **Carolina Spyrou**

Production manager, assistant
director: **Stamatia Laoumtzi**

Commemorating the tragic events of 1821, which marked the history of Cyprus, the Theatrical Workshop of the University of Cyprus presents its historical production “Romiosyni”, which became one of the favourite performances for both the large audience that saw it, as well as for the members of the Theatrical Workshop.

Based on the idiomatic masterpieces of Vassilis Michaelides “The Ninth of July 1821 in Nicosia (Cyprus)”, “Chiotissa”, “Cyprus to Its Mother”, “Cyprus to Those Who Deny That It Is Greek”, “Anerada” and others, the production acquired a special importance for the collective consciousness of the people of Cyprus, but also for the history of Cypriot letters, since the philological research that preceded it, resulted in the discovery of unknown manuscripts of the poet and the first publication of the missing verse no. 456 of “The Ninth of July”.

A memorable event was also the participation of poet Theodosios Nikolaou (1930–2004) who in the first performances of the play interpreted the role of the narrator, which he had performed 50 years ago in the historic production of the Famagusta Greek Gymnasium (1948), in which Archbishop Kyprianos was played by the hero of Cyprus, Gregoris Afxentiou.

The stage adaptation and the performance itself seek to reveal Michaelides' conscious attempt to create (through all his historical and history-inspired dialectic poems that elaborate on the fate of Cyprus) a contemporary "tragedy", which would convey in a poetic way the tragic aspects of modern Cypriot history. Another contribution of the Cyprus University Theatrical Workshop constitutes the fact that it offered a new approach to the dramatic adaptation and stage presentation of the poetic heritage of Vassilis Michaelides, based on all his historical poems, as well as on some lyrical poems written in the Cypriot dialect.

Yet another summer in Nicosia, yet another night at the Axiothea Mansion, and yet another good performance by the Theatrical Workshop of the University of Cyprus. [...] Significant weight in the performance is given to the choral parts, which reveals the intention of the creative team to bring forward the people of Cyprus – with its collective memory, identity, and ethos – as a central character in the performance. As regards the stage adaptation, the narrative parts performed by the chorus acted as a counterweight that prevented the overuse of dialogue scenes. [...] Diamantis' monumental painting "The World of Cyprus" on the back of the stage highlighted the diachronicity that transpired from Vassilis Michaelides' poems, as well as the unwavering values, which the two great Cypriot artists, the poet and the painter, paid tribute to in their works.

Nona Moleski, *Phileleftheros* Daily,
Nicosia, 15 July 2001

Two things seem to haunt Michalis Pieris' nights and days. Freedom and language! Probably because in the progress of history these two concepts have become so closely associated that one cannot exist without the other. Nations that did not reckon their history ended up caught in the gearwheel of an obscure historical evolution and disappeared forever from the world stage. [...] Diamantis' monumental painting "The World of Cyprus" created a unique dramatic tension! This world rooted for millennia in the soil of its land still persists in defiance of the adversities of history. Evagoras Karagiorgis' music, steeped in the luscious Byzantine and popular tradition, not only bridged the different scenes but also created the appropriate conditions to approach dynamically the poetic works of Vassilis Michaelides, just like the music of Theodorakis, Hadzidakis, and others added a new perspective to Modern Greek literature [...] as for the acting, I believe that "Romiosyni" was a high-standard professional performance given by non-professional actors. Pieris chose more than thirty young actors who created a sensitive "polyphonic" orchestra. [...]

Theodosia Nikolaou in the role of the narrator opened a passage to the past and bridged the gap between older and younger generations. [...] I wonder why this performance shouldn't be included in the programme of the Kypria Festival.

Christakis Georgiou, *Phileleftheros Daily*,
Nicosia, 20 July 2001

The sacred environment of Arkadi Monastery welcomed on Tuesday, August 28, 2001, a mystic performance by the Theatrical Workshop of the University of Cyprus. [...] The play, which reminded of an ancient Greek tragedy and fit perfectly into this holy cloister of faith and freedom, gave us the opportunity to experience once again that last liturgy, which

Prior Gavriel – another tragic and heroic figure of Hellenism or of “Romiosyni”, as Michaelides called it – serviced before the fall of Arkadi.

Dimitris Aetoudakis, *Cretan Review*,
Rethymno, 30 August 2001

I have the feeling that with its productions in the last few years (Machairas, “Romiosyni”), the Theatrical Workshop of the University of Cyprus (THEPAK) is trying to find the modern language of Greek drama with thoughtfulness and knowledge, with fresh outlook and erotic passion. The results of this pursuit are enviable, clearly visible, and open up new prospects. The primary and matchless vehicle of Greek theatre, Ancient and Renaissance drama in particular, is language and it is this unique language of communication that THEPAK brings out on the surface with expressively rich works, which have passed the test of time, such as Machairas’ Chronicle, the medieval history of Cyprus, as well as the dialectic poems of Vassilis Michaelides (1849–1917). [...] The iambic decapentasyllable of “The Ninth of July 1821”, which was interfused with decasyllable or enneasyllable verses from “Chiotissa” and octasyllable from “Anerada”, revealed before us the melodic Cypriot dialect in all its richness, and highlighted the polysemy of this diachronic language whose origins can be traced to the times of Homer. [...] The chorus of young students from the University of Cyprus brought to life the unique work of Diamantis “The World of Cyprus” – a “Guernica” of the art of painting in Cyprus. “Romiosyni” was a monumental, a magical performance.

Zenon Zannetos, *Eleftheria*,
Rethymno, 1 September 2001

Το Τάβλι

Βασισμένο στο έργο του Δημήτρη Κεχαΐδη
Buzz Productions Theatre

Σκηνοθεσία:
Φίλιππος Φιλίππου

Ερμηνεύουν:
**Κωνσταντίνος Τσιολής,
Μανώλης Αναστασίου**

Μουσική:
Νικόλας Μαυρέσης

Σκηνικά, κοστούμια,
σχεδιασμός φωτισμού και
βίντεο: **Η ομάδα**

Η ομάδα Buzz Productions Theatre παρουσιάζει μια σπαρακτική κωμωδία στην κυπριακή διάλεκτο, βασισμένη στο έργο του Δημήτρη Κεχαΐδη «Το Τάβλι».

Πρόκειται για μια γνήσια λαϊκή κωμωδία χαρακτήρων, η οποία ανεβάστηκε για πρώτη φορά πριν από σαράντα χρόνια από το Θέατρο Τέχνης και τον Κάρολο Κουν, αλλά παραμένει σοκαριστικά επίκαιρη ως σάτιρα της σημερινής μας κοινωνίας του καταναλωτισμού και της πλαστής ευμάρειας.

Δύο μεσήλικοι άντρες προσπαθούν να βρουν διέξοδο από τη μιζέρια και τη μικροαστική τους ζωή. Εντελώς διαφορετικοί χαρακτήρες ο καθένας τους, ο ένας ονειρεύεται να εκδώσει βιβλίο για την αντιστασιακή του δράση στην Κατοχή, ενώ ο άλλος προτιμά να καταφύγει σε έναν πιο άμεσο και προσοδοφόρο τρόπο: την απάτη.

Ένα απόγευμα πάνω από μια παρτίδα τάβλι οι δυο τους θα στήσουν την κομπίνα του αιώνα, προκειμένου να «να πιάσουν την καλή» όπως λένε. Η κομπίνα στήνεται, τινάζεται στον αέρα, ξαναστήνεται, και μέσα από τον ολοζώντανο και ξεκαρδιστικό διάλογο του Κεχαΐδη φωτογραφίζεται με τρόπο κωμικό, αλλά συνάμα προφητικό και τραγικό, η νεοελληνική νοοτροπία της «αρπαχτής» και της «μεγάλης δουλειάς», τη μετεξέλιξη της οποίας ζούμε σήμερα ως θλιβερό επακόλουθο.

Η παράσταση της θεατρικής ομάδας Buzz Productions Theatre, η οποία ιδρύθηκε στην Αθήνα το 2003 από τον ηθοποιό και σκηνοθέτη Φίλιππο Φιλίππου, στηρίζεται στον αφηγηματικό λόγο στο θέατρο και στην πρωτότυπη χρήση πολυμέσων. Κατά τη διάρκεια της παράστασης οι θεατές θα απολαύσουν διάφορα ροφήματα που προσφέρονται σ' ένα παραδοσιακό καφενείο, όπως κυπριακός καφές στη χόβολη, λεμονάδες, πορτοκαλάδες κλπ.

Backgammon

based on the play by Dimitris Kechaidis
Buzz Productions Theatre

Director: **Philippos Philippou**

Cast: **Konstantinos Tsiolis,
Manolis Anastasiou**

Music: **Nikolas Mavreshis**

Set and props, costumes,
lighting design and video:
The company

Buzz Productions Theatre Company presents an uproarious comedy in the Cypriot dialect, based on the play “Backgammon” by Dimitris Kechaidis.

A genuine comedy of character, the play was staged for the first time forty years ago by the Art Theatre with director Karolos Koun, but remains a shockingly relevant satire of today’s society of consumerism and false prosperity.

Two middle-aged men are trying to find a way out of the misery and their petty lives. Completely different in character and personality, one of them

dreams to publish a book about his involvement in the resistance against German occupation, while the other prefers to resort to a more immediate and profitable solution: fraud.

One afternoon, over a game of backgammon, the two will plan the scam of the century in order to “strike it rich”, as they say. The scam is set up, blown up in the air and plotted all over again, while Kechaidis’ vibrant and hilarious dialogue paints a comical, yet tragic and prophetic picture of the modern Greek culture of “the great swindle” and “the big job”, the evolution of which we are now living as a sad consequence.

The performance of the Buzz Productions Theatre, founded in Athens in 2003 by actor and director Philippos Philippou, is based on the narrative in theatre and the original use of multimedia. During the performance viewers will enjoy various drinks offered in a traditional coffee shop, such as Cypriot coffee on the embers, lemonade, orange juice, etc.

Nebadrud Quartet

Άλκης Αγαθοκλέους: νένι

Γιάννης Κουτής: ούτι, άταστη κιθάρα, φωνή

Ρόδος Παναγιώτου: τύμπανα

Νικόλας Τρύφωνος: κοντραμπάσο

Το νεοσύστατο μουσικό σχήμα με το αιγυπτιακό όνομα Nebadrud (Νεμπαντρούντ) αποτελείται από τέσσερις ανερχόμενους και υποσχόμενους μουσικούς που εκπροσωπούν τη νέα γενιά στην αυθεντική μουσική δημιουργία στην Κύπρο.

Ο Γιάννης Κουτής ξεκίνησε να παίζει ως σολίστας, διαμορφώνοντας έναν προσωπικό τρόπο προσέγγισης, άλλοτε με καθαρά ακουστικό ήχο και άλλοτε φιλτράροντάς τον μέσα από τον ήχο του σήμερα. Έναν ήχο πιο ηλεκτρικό, πιο δυναμικό, χρησιμοποιώντας μια παλέτα

από εφέ τότε στο ούτι, τότε στη φωνή, διατηρώντας όμως πάντα τη μουσική του ακεραιότητα. Ο Άλκης Αγαθοκλέους καταπιάστηκε με το νένι προσεγγίζοντας τον αρχέγονο ήχο του οργάνου με μια ματιά πιο σύγχρονη. Επηρεασμένος από την τζαζ αλλά παράλληλα και από τη σουφική παράδοση που περικλείεται στο όργανο, συνυπάρχει δημιουργικά με τον Νικόλα Τρύφωνος και τον Ρόδο Παναγιώτου. Ο πρώτος με τη γλυκύτητα του ήχου του και ο δεύτερος με την πολυρυθμική του αντίληψη έρχονται να χρωματίσουν έκαστος με ευαισθησία και μουσικότητα τις δημιουργίες της μπάντας. Το αποτέλεσμα μια μίξη ηχοχρωμάτων του κόσμου που δένουν μελωδικά, αρμονικά και ρυθμικά μεταξύ τους. Η μουσική ποικίλει από κλασική αραβική σε σύγχρονη δυτική. Η φωνή οδηγεί τα όργανα ή οδηγείται από αυτά σε παραδοσιακούς δρόμους, με το στοιχείο όμως του αυτοσχεδιασμού να κατέχει διακριτό ρόλο τόσο στις συνθέσεις των ιδίων, όσο και στις ερμηνείες άλλων συνθετών.

Nebadrud Quartet

Alkis Agathokleous: ney

Giannis Koutis: oud,
fretless guitar, vocals

Rodos Panayiotou: drums

Nicolas Tryphonos:
double bass

The newly established band with the enigmatic name “Nebadrud” brings together four upcoming and promising musicians who represent the new generation in authentic music creation in Cyprus. Giannis Koutis began playing as a soloist, developing an individual approach, based on a clear acoustic sound, which is sometimes filtered through the sound of today – more electric, more dynamic, employing a palette of effects, either on the oud or in the vocals but always preserving its musical integrity. Alkis Agathokleous took on the ney, approaching the primordial sound of the

instrument from a more modern perspective. Influenced by jazz but also by the Sufi tradition inherent to the instrument, the musician enters into a creative dialogue with the other two members of the band, Nicolas Tryphonos and Rodos Panayiotou. The former with the sweetness of his sound and the latter with his versatile perception of rhythm bring colour, sensitivity and musicality to the band’s compositions. The result is a fusion of world music soundscapes, which blend together melodically, harmonically and rhythmically. The band’s music ranges from classical Arabic to modern Western. The vocals lead the instruments or are led by them along the roads of tradition, while improvisation occupies a distinct place both in the quartet’s compositions and in the pieces by other composers they perform.

Δευτέρα 18 Ιουνίου
Αξιόθεα 1688-1997-2012
Αφιέρωμα 15χροτών

Παρασκευή 22 Ιουνίου
Ο Καραγκιόζης στο φεγγάρι
Χριστόδουλος Α. Πάφιος

Κυριακή 8 & Δευτέρα 9 Ιουλίου
Ρωμιοσύνη
του Β. Μιχαηλίδη
Παράσταση Θ.Ε.ΠΑ.Κ.

Παρασκευή 13 Ιουλίου
Το τάβλι
Buzz Productions Theatre

Τρίτη 26 Ιουνίου
Θάλασσα λυήσου...
Κυριάκος Γκουβέντας &
ΕΞ Αδιαιρέτου

Παρασκευή 29 Ιουνίου
Seven Miles East
Τακούσιης - Καραπατάκης
Project

Τρίτη 17 Ιουλίου
Nebadrud Quartet

Δευτέρα 2 Ιουλίου
Χειμερινοί Κολυμβητές

Τετάρτη 4 Ιουλίου
Καθώς ψάλλεται παρά
των Κυπραίων
Ρωμανός ο Μελωδός

Πληροφορίες και κρατήσεις
Δευτέρα με Παρασκευή 9.30 – 13.30

For information and reservations
Monday to Friday 9.30 – 13.30

☎ 22894531-2

**Παραστάσεις του Θεατρικού Εργαστηρίου
του Πανεπιστημίου Κύπρου εκτός Αξιοθέας
2 0 1 2**

Παρασκευή, 16 Μαρτίου
Το Άσμα του Γιοφουριού
Λονδίνο

Παρασκευή, 20 Απριλίου
Το Χρονικό της Κύπρου
Ερωτόκριτος
Βαρκελώνη

Σάββατο, 17 Μαρτίου
Λυσιστράτη
Λονδίνο

Παρασκευή, 19 Οκτωβρίου
Το Χρονικό της Κύπρου
Αγία Νάπα

Διευθυντής Πολιτιστικού Κέντρου: Μιχάλης Πιερής
Υπεύθυνη Παραγωγής Θ.Ε.ΠΑ.Κ.: Σταματία Λαουμπζή
Πολιτιστική Λειτουργός: Ιρένα Αλέξιεβα
Γραφιστικά: Γιάννος Χριστοφόρου
Γραμματειακή Υποστήριξη: Χαρά Καιάφα
Τεχνική Υποστήριξη: Αργύρης Χατζηνικολάου

Cultural Centre Director: Michalis Pieris
Production Manager THEPAK: Stamatia Laoumtzi
Cultural Affairs Officer: Irena Alexieva
Graphic Design: Yiannos Christoforou
Administrative Support: Chara Kaiafa
Technical Support: Argyris Hatzinikolaou

Το φθινόπωρο στην Αξιοθέα

Συναυλίες

Fado – η ψυχή της Πορτογαλίας
με τους Claudia Madur, Daniel Paredes και Mario Henriques

Έθνικ τζαζ

με τους Γλαύκο Κοντεμενιώτη, Απόστολο Σιδέρη και Scott Neumann

Γι' αυτό ζηλεύω τα πουλιά...

με τον Ψαραντώνη

Μια διαφορετική προσέγγιση στις δυνατότητες του λαούτου
με τον Αντώνη Συμιξή

Θέατρο

«Βάτραχοι» του Αριστοφάνη
σκηνοθεσία Μαγδαλένα Ζήρα

«Ορέστης» του Γιάννη Ρίτσου
σκηνοθεσία Γιάννης Ιορδανίδης

«Περσεφόνη» του Γιάννη Ρίτσου
με την Όλια Λαζαρίδου

«Το όνομά μου είναι Rachel Corrie»
σκηνοθεσία Μάνια Παπαδημητρίου

Αριστοφάνους «Λυσιστράτη» του Κώστα Μόντη
Θεατρικό Εργαστήρι Πανεπιστημίου Κύπρου

«Το Χρονικό της Κύπρου» του Λεόντιου Μαχαιρά
Θεατρικό Εργαστήρι Πανεπιστημίου Κύπρου

Μουσικοχορευτική παράσταση

Ήταν μια φορά ο έρωτας

Πολιτιστικό Εργαστήρι Αγίων Ομολογητών

ΕΚΔΟΣΕΙΣ Θ.Ε.ΠΑ.Κ.

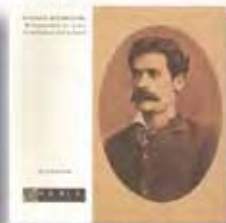
**Χρονικό της Κύπρου
του Λεόντιου Μαχαιρά,
Θ.Ε.ΠΑ.Κ. 1998**

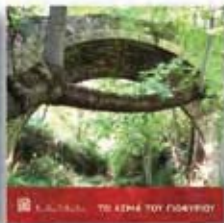
**Ο Φιάκας,
Δ. Κ. Μισιτζή,
Θ.Ε.ΠΑ.Κ. 1999**

**Αριστοφάνους Λυσιστράτη
του Κώστα Μόντη,
Θ.Ε.ΠΑ.Κ. 2000**

**Ρωμιούσση
του Βασιλή Μιχαηλίδη,
Θ.Ε.ΠΑ.Κ. 2001**

**Το Άσμα του Γιοφυριού,
Θ.Ε.ΠΑ.Κ. 2003**

**Ερωτόκριτος
του Βιντσέντζου Κορνάρου,
Θ.Ε.ΠΑ.Κ. 2005**

**Erotokritos
di Vintzentzos Kornaros,
Θ.Ε.ΠΑ.Κ. 2010**

**Διγενής Ακρίτας,
Θ.Ε.ΠΑ.Κ. 2011**

Το ταμείο ανοίγει μισή ώρα πριν από την έναρξη της κάθε παράστασης.

Εισιτήριο εισόδου: €10

Φοιτητικό/Μειωμένο: €5

Εισιτήριο διαρκείας για όλες τις παραστάσεις

Ιουνίου – Ιουλίου: €25

Ticketing desk opens 30 minutes before each event.

Ticket price: €10

Students/Discounted tickets: €5

Ticket card for all June–July shows: €25

Πληροφορίες και κρατήσεις
Δευτέρα με Παρασκευή 9.30 – 13.30

**For information and reservations
Monday to Friday 9.30 – 13.30**

☎ 22894531-2

Διοργανωτής/*Organiser*

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΥΠΡΟΥ
UNIVERSITY OF CYPRUS

Χορηγός/*Sponsor*

Χορηγός Επικοινωνίας/*Media Sponsor*

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Δευτέρα – Παρασκευή

9.30 – 13.30

Τηλ. 22894531-2

Email: culture@ucy.ac.cy

INFORMATION

Monday – Friday 9.30 – 13.30

Tel. 22894531-2 | Email: culture@ucy.ac.cy